

Αποτελεί μία πραγματικότητα ότι η ανθρωπότητα διέρχεται μία κρίση, όπως κι αν την ονομάσουμε. Μία κρίση σε όλα τα επίπεδα, υλικά, συναισθηματικά, διανοητικά κ.λπ. Το θέμα είναι να συλλογιστούμε τον βαθύτερο κίνδυνο αυτής της κρίσης και το πώς θα τον διαχειριστεί ο άνθρωπος.

Θα πούμε μία ιστορία!

Ήταν κάποτε ένας γιατρός. Φεύγοντας από την πόλη όπου έμενε, για να πάει στην εργασία του σε κάποιο χωριό, συνάντησε την πανούκλα, η οποία έμπαινε στο χωριό.

Της λέει: “Πάλι εδώ;”.

Και εκείνη απαντά: “Είναι η σειρά μου”.

“Πόσους θα πάρεις αυτή τη φορά;”.

“Λίγους, 1.000”.

Επειτα από μερικές ημέρες, καθώς ο γιατρός έφευγε από το χωριό, συνάντησε πάλι την πανούκλα η οποία έφευγε και αυτή.

“Μου είπες ψέματα. Είπες 1.000 και πήρες 5.000”.

Και εκείνη απάντησε: “Εγώ; Εγώ πήρα 1.000. Τους υπόλοιπους **τους σκότωσε ο φόβος**”.

Ζούμε σε μια εποχή όπου κάποιους θα σκοτώσει η κρίση. Αλλά πρέπει να μάθουμε ότι ο φόβος θα σκοτώσει τους περισσότερους.

Τι θα κάνουμε λοιπόν; Απο τη στιγμή που ανοίγουμε μία πόρτα για να μπούμε κάπου, σε μία π.χ. κρίση, μπορούμε επίσης και να βγούμε, γιατί υπάρχει η πόρτα. Απλά, όταν βρισκόμαστε σε κατάσταση σύγχυσης δεν θυμόμαστε την πόρτα. Να θυμηθούμε επομένως και να συνειδητοποιήσουμε την πόρτα εισόδου στην κρίση. Αυτό είναι όλο!

Σταμάτης □ Τσαχάλης